

אקדמות מילין זעירין

למאמר „משיב מפני הכבוד” נשמו כן הוא משיב לחה”ג
הנז’ להלן מפני ס’ כבוד” חכמים שהדפוס ועפ”י ציוו אממו”ר
הגה”ק וצללה”ה בחיים חיותו להשיב לו מפני הכבוד (כאשר תראה
בפנים) וגם ציונו לקבוע העתק התשו’ הלו להדפיפו אדרא בתוך
חיבוריי בעזה”י ע”כ כשאחז”ל האי מאן דבעי למיהוי חסידא יקיים
מילי דאבו”ת (אביה”ן ורבן של ישראל זי”ע) הוא אממו”ר, וגם
לקיים מילי דנזיקי”ן להרחיק הנז”ק שיוכל לבא מקונטרס (כבוד
חכמים) הנז’ כפרט בדברים שכבשן עתיק יומין אשר הסכנה גדולה
מרחפת בכמו אלו (כנז’ בפנים, ועיי’ שו”ת דברי חיים ח”ב יו”ד
סי’ ק”ל) ויה”ר לקיים מילי דברכו”ת, ברכו”ת אב”י גברו על ברכות
הורי וגו’ וישיענו ב”ב ונזכה לביאג”צ האמיתי בקרב כל ישראל
במהרה רידן :

מאמר משיב מפני הכבוד”

ב”ה

בימי אורה, עלינו יופיע נהרה, שוכט”ס לכבוד הרב הגדול וכו’ חריב בנגלות
ובנסתרות המקובל המפורסם מריה מנחם מענטצין היילפרין שליט”א
[וצללה”ה] בתוככי ירושלים תובב”א.

אחדשת”ה אשר זיקש הדרי”ג להשיבו אם הוטב צעוני וצעוני כ”ק מרן
אחמור”י שליט”א [וצללה”ה] חיבורו “כבוד חכמים” ואלחמור”ר
שליט”א [וצללה”ה] ערוד גדול מכל לך אך צאתי אני הצעיר לעשות רצון
יראיו ולכתוב ככל העולה על רוחי צעכ”י מדי עצרי בין צתרי אמרו. והנה
צאתי להעיר על ס’ כבוד חכמים, ולא לחלוק על חמדת הימים, כי לא אצוא
עם נעלמים, ואולי הי’ מחצרו לדיק תמים, אחרי כי שמו פלאי וצמופלא
ממך אל חדרוש כי לא חוכל לדעה אח אשר נעלם עוד מהראשונים שלפנינו
הגדולים המו”ל וצעלי המסכימים רבנן דפקיטי שמי” זל”ל ולא הזכירו שם
מחצרו כלל — והס’ חכ”י אינו אחנו כלל ולא שיינתי צו מעולם אך אצא
על דברי כח”ה צס’ הנ”ל ומה שהציו צסס החמדת הימים. ונראה כי
יח”י איך שיהי גם אם מחצרו הי’ לדיק תמים. צע”כ שלטו צו ידי זרים,
וערבצו צו דברים, אשר המכ אסורים, גם אם נחלעו שהוא רק צאחבו
מקומן, מאן חשיב מאן ספין ומאן רקיע לצרר הפסולת מתוך האוכל או
להיפך בדברים שכבשן עתיק יומין, וצמה דסויס כח”ה הי”ו אפתח אנה
ואח”כ אחזור ואצוא צעכ”י על סדר דצרוי לפי מסת הפנאי קלח :

מה שהעתיק מלשון ס’ חכ”י בתוך דצרוי ח”ל הוא צבור צן הצענע שמתאז
התחיל ליגדל עד ליל התקדש חג הפסח ויחר מכן לשפוך נפש צעלס
היום על צבור צן הצענע שנאמר לו אף אני צבור אחנכו עליון למלכי ארץ
זה קוינו לו הוא מלכנו הוא וישיענו הן ישועה לו צאלקים סלח וכר
ועתה

ועתה ה' אלקים מודים לנו לך ומכללים לשם ת"ת כי ילד יולד לנו בן ניתן לנו ותחי המשרה וכו'. וע"ז נדחק כהד"ג ליישב ונכנס צפירנה דחוקה, דוחקא בתר דוחקא, ועוד תמה ושחק על החמכים על החכ"י צזה. ואני מוסיף להפליא על חכמת חכם גדול כ"צ איך נתעה כ"כ להמליך על דברים כאלו, נגד עין כל רואה, כי מה שנדחק בכוונתו שצערצ פסח וכו' יען מזוהר זכבארצ"ל כי הו"א התחיל לגדול מהקטנות כליל פסח וכו'. אך עדיין קשה לכל רואה מה זה התפלה שהתפלל לשפוך נפש צעמס היום הזכ על צבור בן הלוטע ומה זה הצביי והשפיות נפש אז ע"ז צערצ פסח הלא אדרבה כליל פסח זה הגדלות שלא ע"י מעשיו ותפלותיו כאשר ה' אז צי"מ וכן זה הכנס בכל שנה שלא ע"י מעשיו גדלות קודם לקטנות כנודע לכל מי שמעיין קלה צמ'. וביותר קשה לפי"ז מה זה שמסוים אף אני צבור אחתכו למלכי ארץ זה מלכנו הוא יושענו הלא היכן נמלא זה שהגאולה העתידה תהי רק על ידי ת"ת ואם שנמלא בדרצ"ל וזכבארצ"ל שתהי צחי שיר חדש צצחי דכר ובמקום א' כ' שתהי צצחי נלא אזל לא צו"א בלכד רק צחי יחידה דנפש דוד מלכנו צסוד אשת חיל עטרת צעלה ומה זה שצ' שנלפה לת"ת בלכד שהוא יגאלנו ויושיענו. וגם מ"ש ילד יולד לנו בן וכו' ותחי המשרה על שכמו. בענין מוזר למצין ואיום מאוד. גם מה שחי כח"י על לשון "צבור בן הלוטע" הוא דחוק כנראה להמעיין, ואינו מספיק לדחות ולתרוץ כל אלו הקושיות והזרות הנז' הן וכיוצא בהן. אלא ודאי צבור ולא יכחיש זה כי נראה בצליל לכל מי שיש לו מוח צקדקדו ויודע ומצין צחמת, כי זה הלשון הוא ממין נולרי ר"ל לאשר תלוכו לישי"ו צערצ פסח כדאמרינן צש"ס סנהדרין (דף מ"ג ע"א) ועל כן כ' שצריך להתפלל צערצ פסח ולשפוך נפש על הצבור בן הלוטע שניטעל מהם (ולאשר הוא ה' ממזר בן הזונח הידועה וכמה המינים האוילים אומרים שנוטע היתה ונולד בנם אלקיות אמונת השילוש ר"ל ע"כ קראו בן הלוטע"ה לדעתם) וע"ז כ' שנאמר לו ז"ה מלכ"ו ל"ו קויניו הו"א יושיעניו וכו' (נלאיתי להעתיק לשונו העמא דכחי מינא ר"ל) עפרא לפומי צה להתפלל כפי אמונתם שיחי מקצרו (ממה שהמיתכו צע"פ) ויגאלנו כאשר הוא דעת המינים כנודע ולא נתקדדה דעתו העמאה של המין המחייף עד שצח לומר שמכללים לשם ת"ת בן ב"ן נולד לנו וכו' והוא כל שיעתם ואמונת השילוש של המינים ויש"ו הוא הבן הנולד. וצח לרנח צח"ת מדכ השלישי"ת שהוא ב"ן לפי עעותם ילד לנו כנודע שחלו המינים צזה הפסוק וגם צפסוק ה' אמר אלני בני אחכ אני היום ילדתיך ואין קץ לדברי רוח עוטים ועומאה שקר וגנאי להעפל צהם אך מה שהוא הכבחה לצבר הדברים מזויפיך וככחי דארצ"ל צסנהדרין [ח.]. וצרמצי"ס [כלכות סנהדרין פ"ב]. סנהדרין היו צקוים צכשפים צככרה כדי לידע לדון אח המכשף. וצזה צענ עטנת כהד"ג שבי מה ענין ש"ל לע"פ כי נולד צע"פ אולם קחי על יש"ו וכדברי רצ"ל צסנהדרין. ואל תתמה על החפץ מה ענין ש"ל לישי"ו. הלא

נודע כי הכת יפקד פראנק יסייעו שר"י עבו פרעות ומסירות יבראו
 בעשותם ורשעתם ראיות נאמנות הנוגרות ר"ל עד שפעלו בדנגירין נפני
 הממשלה אז מהכומרים שהכריחו את ראשי המקובלים וגדולים ז"ל לזכ
 שמש בויכוח גנוי לפני שרי הכומרים וכפי המקובל ננו גם רצינו הצטע"ע
 הקדוש ז"ל עמד צהוך המקובנים הגדונים לנחום עמם והקצ"ה הבינו
 הידם ויגלו המה צפהו נפש ורצים מהם המירו להם נגמרי ר"ל ויאצדו
 מהוך קכג ישראל ע"י הגאון הנדיק הקי הפני יהושע ז"ל שרדפס עד
 הרמה יהמה היו חצורה א' כג המחוצר לעמא עמא פס המינים שבמדינתנו
 ובמדינת עורקייא את שנפניהם וחת שלאחריהם ומי יודע איזה מהם
 ומהמונס שפירצ דברים האני צהוך הס' הרי צכחוצים וגדולי הספרדים
 ז"ל שהדפיסוכי נח צדקי הדק היעצ (וגם נח היו צקיאים שס צענן כצלי
 אמונת הנוגרות עד היכן הדברים מגיעין.) והדפיסו ככג כאשר מנאי
 צראחוס שהיה ע"צ כנוגנתו ס' מוסר גדול ודינים וכונות וכו', ומי יודע
 ייה נמא עיד שס מה שפירצבו כי הין הס' תה"י מעונס כנ"ג

ועתה חשוב הרהר השני דברי נביה על הדר דבריו קמא קמא דמשי
 נידו וערכ כג ביה חציע כי נח צאהי להמליך צעד המהחדש הדיך
 יסוצ נכנס מכשעיו כדרך המהחדשים המנעבים מלחכי אנקיס ואין
 משגיחין בחלומותיו והשערותיו ודבריו, הך צדבר אשר העיר צהגיל הוא
 דבר שיש בו ממש יעוד יותר מזה הוא כנז' ואין עובנין למסית ומדיה
 דברי מין הח' :

מ"ש כה"ג צאות (א') מ"ש צהכ"י צשס תשרי מהר"ש הלוי ומהר"ש
 הלוי נפטר קודם שנוגד נתן העזתי נפי מה ככחצתי ש"ג שהמחבר
 חכ"י כי צאמת לדיק ונקי וצאמת חצירו שג מהר"ש הלוי כמ"ש שס רק
 ח"ז פירצו צו דברים האלו צהכח"י ע"י אחר ונדפס כן ככג יחד כקמה
 צלחי מניפה ח"כ אין ראי מכל זה גם ממ"ש צאות (ב') מה שהביא
 מחשף מהר"ש להלון אין ראי לפ"ז כי י"ל שזה נכחצ מהמיסוף דברים
 אחר"כ. או י"ל שכל זה נכחצ צערמה צלשון זה מאת נתן העזתי וכי צערמה
 כמו אשר כחצו א' שהי חצירו של מהר"ש הלוי כדי שיחמנו ויחקצלו
 דבריו כהאי דאחז"ל [פסחים קיז.]. הכולה ליוחק ליחלה צאלין גדול כמו
 שמלינו להגאונים המערערים על השף צשמים ראש וכסא דהרסנא שכותב
 דבריו כאלו הם לשון כה"ש והגאון חת"ם ז"ל קראס כצ"י כה"ש
 וע"י צתשר פרשת מרדכי להגאון מהר"ם צנעע ז"ל (ס"ה) ע"ש וחצין —
 גם מ"ש צאות (ג') צשס ראי צאורה וחזקה מה שהביא צהכ"י צשס חסל"א
 והס' חסד לאצרכס נדפס צשנת חמ"כ צאמשערס ונתן העזתי מה צשנת
 מ"ת. זה אינו ראי כ"כ כי נודע עד קרוב לזמניו שהספרדים היו לכן
 רוצן הספרים צכחצ יד גם מהס' שנדפסו אחר"כ מ"ש הס' חסל"א
 שנפרסם לרוב עוצו ויקרו עוד ערס שנדפס כי צנמלא אלל החכמים
 והמקובלים העחקו כמו שאר ס' חשוצים שהביאום גם מהיותם צכחוצים

— וגם נסמרו ראיות כתיב עד אוח (ט) כיון דחיישין לזיפח כניל ולא נודע למי או לנתן העזתי או לאחר מכה הכוא והדומק להם ועירבבו דברים ע"כ כתב בדרך ערמה ממורו לפעמים בשם נר"ו ולפעמים ז"ל כדי שלא יכירו וירגשו מבטן מי יאלו הדברים. ומה שהביא הזמר אחיקו סעודתא ר"ח נתן גם אם אחר ה" עכ"פ מאחזת מרעבו והביא ועירבבו בתוכו דברי זמירת רבו או חזירו איש בריתו או ממעריטיו של נתן גם לאחר מוחו. ובפרט שכן הביא כתיב ה"י בלות (א') בשם חכ"י שכתב שזה השיר מלא לאי קדוש מדבר מה ראי לדברינו כי אי מאנשי חזורתו הדפים זמירתו אחרי מוחו בשם אי קדוש מדבר ח"צ (ומה שדקדק כתיב בדקדוק שמו של חזיו של נתן העזתי כי ה" שמו אלישע לוי. הנה ככ"ג לא חזלין בחר שמא לדיוקא אלא בחר טעמו שר"כ להעלים ולהסתיר ולהדיח ע"כ שינה ק"ח וגם אולי ה" השם לוי נשחקע) ח"פ:

ומ"ש בלות (ט) נחמה על הגאון בשאלת יעבץ ז"ל מה שמחה על הקדוש בעל משנת חסידים ז"ל והרעיש עליו דברים שלא ניתנו להאמר. ובאמת הדברים צפ"ח בשם הגב"ק הרמ"ע מפלנו לספור בליל צ' דפסה אחרי הסדר (וכן ראיתי במאמר מעין גנים להרמ"ע מפלנו שנדפס מקרוב כמו שהביא ממנו זה צפ"ח בק"רה) הנה גם אני צעני הכינותי במאמר ליום צ' דפסה (בחיבורי שער יששכר) צעז"י בארבעתי שם צ"ב אם כי בגוף הדבר העליתי כמנהג אבותינו הקדושים לספור גם בליל צ' דפסה אחרי חפלה ערבית מיד וכשיפת מהר"ש שרעבי ז"ל אך חמכתי שם ג"כ זה על הגאון שאילת יעבץ ז"ל וכידוע מחמת קנאתו ל" וחורתו ופ"י כעסו בא לידי טעיות גדולות כ"פ ולחשוד בכשרים ולדיקים כמ"ש במק"א אבל אין לדחות דבריו במקום שנראה שהלך אחר כמובן: והנה אל יפלה צעניו מדוע נחוש להשדח ולא נדון לקב זכות ביותר, הנה מלבד אשר צ"ב נראה בעליל כמו שביארתי לעיל. עוד ביחוד ר"ך זירח וזדיקה בספרים כתיב שנדפסו בימים ההם אחרי שערודות כש"ל וכמוהו נמלא כמכה ספרים ועיי בחיבורי ש"ח מנחה אלעזר (ח"א ס"י ע"כ ובהגהות קור שירי מנחה במנח"א חלק צ') וכמוהו יראה בחיקויים ע"פ חמדת לבי שנדפס באמשטרדם ובראש השער הליוור מפסקוים וזיורי לבי וכו' ונדפס שם "מאן דבעי למידע רחא דהאי תרעה יעין בהקדמה אי לזכר צעירוש"י ושם בפירושו דף ח' ע"ב ודף ג' ע"א מצאנו מעורש רמזים על המשיה בשם שחתי לבי מעורש ר"ל ורעה חלחוח כמה נכשלו צ"ב בימים האלו. ועל האי פ"י חמדת לבי נמלא הסכמות הגאונים ובראשם הגב"ק מי נפתלי כ"ץ ז"ל בעל סמיכות חכמים וכן בהסכמתו לתחוכ"ק לבדו ד' אמשטרדם מביא בג"מ נפתלי כ"ץ הניל שכבר נתן הסכמתו לתחוכ"ק ע"פ חמדת לבי. והטעמו להגב"ק סמיכות חכמים שהאמין לו לתומו (וכפי ששמעתי חר בו אח"כ מהסכמתו להחמ"א) והרב המחבר חמדת לבי מ"כ לבי האסאוויעש הוא המחבר ס' שכתא

דרגלה וכן נחלת לצי עם ע"ע מדברי הזוה"ק וכן עוד בכמה ספרים גדולים, נמלא דברים המצבילים, מעין זה. אשר ה"ן רלווי לפורטן צוה מפני כבוד מחזריהם ז"ל לאשר צטח שלטו צהם ידי זרים צימים בהם :

ואשר הביא מספרים הקדושים שהביאו את ס' חכ"י, הנה לא הביא את הסידור עפ"י חסד לאצרכם להרב מה' אצרכם עוצינא ז"ל כונת הארז"ל (מנוצב חקמ"ג) והביא דברי החכ"י כמעט צכל עמוד. וכן צסידור ע"פ עבודת חמיד להרב מו"ה אלישע חאציליוו ז"ל (ליווארנא חקמ"ד) מציא ג"כ כ"פ בה' חכ"י. וצסופו צדף האחרון החגלל הרב המחצר ז"ל כי נודע לו שהם חכ"י נחשד שיש צו מכת ש"ל וכו' ע"כ מחחרט על הדברים שהביא מאתו. ומח יראה ג"כ כי לא הבטיח יעקב עמדן לצדו ה"י החולק (אשר ע"ז יוכל לתרן כי קן דרכו ז"ל לחלוק גם על גדולים ועוצים כנ"ל) רק גם אלל חכמי הספרדים צזמן הלז ה"י נחשד בה' הנו' :
 ומה שכתב צשם תלמידי רצינו הצעש"ע הקדוש ז"ל ז"ע וכי שהמעשה (שמקורה צשח"י הצעש"ע הרשען שנדפס) שהצעש"ע הרעיש על ס' חכ"י ולוח להביח תחת השלחן וכו' זהו שקר לדעת כת"ב וכל ראיחו וחילו צזכ משום שהרב החסיד מו"ה משה מאלשינן ז"ל צעל חיקוי שצת ה"י מקורב להצדיקים מחלמידי הצעש"ע ז"ל והביא בה' חכ"י. הנה ה"י משום ה"ל לא אריא. ואטו מאן דל"א ידע וכו' אפשר הרב מ' משה ה"י לא שמע מעשה זו הגם שה"י מקורב אלל הצדיקים כנו' מ"מ מעולם לא ראה את הצעש"ע ולא ה"י צזמנו. וגם ממה שיש הסכמת הגב"ק ה"ש חלקים מצדיקו צז"ל על בה' מקדש מלך. זה צודאי חינו ראי שהגב"ק (צעל קדושת לוי) החזיק כלל צבהח"י ח"ו צשציל שהסכים על המקדש מלך צהדפסחו והל"א נודע כי צם' מקדש מלך כ"ע מודי וקדוש יאמרו לו וצודאי קים ל"י צגוי דמה שהביא צם' מקדש מלך ה"א ידע שאינו מהפסולת וסיגי החערובות רק מהחובל עהור ונקי. ואצרכ"א נראה דהמעשה הנו' צשם רצינו הצעש"ע ז"ע ה"א חמת. כי לא שמענו מכל תלמידי הצעש"ע ותלמידיהם הצאים אחריהם שיחזיקו לידבק נפשים צבה' חכ"י ומה שנדפס צם' ציה חכהן כנודע מהרב הקדוש ה"ש חלקים מבר"א הגדול מקארלן ז"ע גם ח"ס נאמר שה"א מכת"י הרב ז"ל צצח קים לה צגוב דממקום קדוש ה"א מקורה ואינה מהפסולת אצרכ"א שמעתי ומקובל צידינו מאח"י הגב"ק ה"ש חלקים מבר"א מדינוב ז"ע (המפורסם צספרו בני יששכר ושחרי ספרים), שהגיד כי פ"א עמד על חכמתו ולא רצה לסמוך על השמועות וההגדות אודות החכ"י וניסה ללמוד צו קודם החפלה אח"י ימים והרגיש צקדושת נפשו שלא יוכל להחפלה כראוי כרצונו ואז רחחקו לבמרי מציתו, אך מאדומ"ר הגב"ק משינאווע ז"ע שמעתי מפ"ה קדשו צשם אח"י הגב"ק ה"ש חלקים מראשעין ז"ע (צע"ס זרע קודש) שהגיד כי מיום שה"י צדיק ה"י צעולם (אך רלווי לערע שמו צזכ מפני הכבוד) מאז והלאה הוחר להחזיק צבה' חכ"י כי הצדיק הנו' ה"י גלגול נשמחו וצגודל עבודתו

עבודתו חיקן צמה שנכשל המחבר חכ"י. עכ"פ נראה מה שכתבנו נכשל בתחלה — ועל כן הרחיקוהו להדיקום הכוללים בדרך תלמידי רבינו הנעש"ע ז"ע ואולי היה המכשול שנחשבו בו דברים הנ"ל לא בכתבנו. וגם משעתי ממגדלי אמת שהכירו עוד את הב"ק המקובל חלקי מהל"ה מחידושינו ז"ע כי דרכו היה צמח למדו הזוה"ק עם מקדש מלך וכשהגיע למקום שהביא במק"מ את חכ"י דילג על הד"ה או על כל הענין ואמר בדברי הולא לקח כרצו וכן נראה שרמז זה בספריו ז"ל ובעני"ל כי שהמק"מ הביא בשם סי' פלוני :

והאחרון הכביד כמשה כבוד חזות קשה ראיתי בדברי חכ"ה שהביא בזה דברי הסי' כל החיים (להג"מ חיים פלאגי ז"ל) נכבליה משחומם כי זה כמה שראיתי בפנים בסי' הג"י (אות ה') כי שם דברים להדיק את החכ"י אלי וקוץ זה מכאיו וסילון ממאיר שכי באמצע ח"ל ואם חרה לו על אשר היה (החכ"י) מורה בשבתי לבי זה אין נוגע בענין החורה מי לנו גדול מרע"ק וטעם צבן כחיבה כח"ש הגמ"י וכו' עכ"ל מה נראה דפשיטא לי שהמחבר חכ"י הודה בשבתי לבי ר"ל את אשר אנוהו לא נדע ונא נודה לזה ולא נחליע כלל ואללו יוחא הוא עד שמתקן שגם רע"ק עשה צבן כחיבה וכו' אין כדאי להשיב על דברי הכל ולהתדמות להחנה הקדוש ועוד כמה חילוקים בדבר. ועוד הוסיף חטא ופגע בסי' כל החיים שם וכו' בסוף דבריו ח"ל וכבר קבלה מרבותיו ואבותיו הקדושים שלח לדבר מטוב עד רע על ענין ש"ל גם קוב לא תקבנו גם ברוך לא חזרנו עכ"ל. ורחמנה לישזבן מחאי דעתא הנפסדת המטלת ספיקות מעין היש ה' בקרבנו וכו' והיתכן כי על משיח השקר שהמיר דחו למחמדות באונם או בלחץ ועכ"פ שהסית והדיח אלפים מישראל עליו כחוב י"ג גם קוב לא תקבנו" ובודאי בע"כ שהטיל ספיקות אולי היה אמת ע"כ קוב לא תקבנו לרעה. לא יאומן כי יוספר שיהי כזה נדפס מרוב מגדולי הספרדים לולא ראיתי בעיני — אוי לנו שכך פלחה צימנו שהפרק מרובה. ואולי היה כזה נדפס בדור הקדים היו גדולי הדור מרע"שים עולם [וגם המעשה שהביא שם בסי' כל החיים ממח"ש וינטורה ז"ל ובנו מהר"א ז"ל שנקבר סמוך לקבר הרב בעל חמדת הימים, הוא אינו מוצן וא"א להולמו לצד דעת כי הלל לא נודע כלל שמו של הרב המחבר חמדת הימים (ויכול להיות כי משני ענותותו העלים שמו מהם. חמדת) איך ידעו לפי"ז מקום קבורתו אם לא ידעו שמו ומי הוא ואם לא נהרה על מצבתו שמו כלל רק ידעו אח"כ כשנדפס החכ"י קראוהו למשרע על שמו כפי המקובל בידם מקום קבורתו כו"ל לידע מה שמו עוד ערם נדפס בספר וע"י היו יכולין לידע אח"כ מי המחבר הסי' חכ"י ומה שמו וכיון שגם עד עתה לא נודע מי המחבר חכ"י ומה שמו כלל ואם לא ידעו במקום מנוחתו מי הוא, ומה שמו עד עתה לא ידעו, איככה ידעו כלל שהוא המחבר סי' חכ"י] ומשנתי להדיק קצת את הסי' ז"ל צמ"ם כל החיים להיות בספרדים צימנו בעצמם רוצים נמוכי השכל

השכל נוחן להתפתח ולהאמץ לכל דבר ע"כ השיאם עון אשמה גם לגדוליהם רבניהם בספיקות כאלו. אך על כתיב י"י אחמה מדוע נכנס צעזעי הקורה, ואכפיל דברי כי לא אחליע על פלם הרב המחזר חכ"י אשר כפי דבריהם דודאי ה"י לדיק גדול ז"ל ובודאי כבודו במקומו מונח בג"ע ואדרבא ינחל לכו ללדיקים דלא ליכשלו בדברי ספריהם ששלטו בו זרים (וכעין דברי רז"ל צ"מ פ"ה ע"ב מליין מערתא דרבנן פירש"י שלא תארע הקלה ע"י לדיקים) והם קנח לכבודו ע"י הכ"י אכן נג"ף להד"ך בשביל זה אין כדאי כלל לענ"ד כי הכופר הד"ך שדובר סרה על כל קדושי רבותינו והפוסקים והתנאים והאמוראים ז"ל כמ"ש כתיב וע"ז לא נגרע כבוד החכ"י כי קים לי בדרכה מינה. אך כתיב שזא לעורר הדברים הישנים צאתי להשיב עפ"י ראונו וצפרע נגד ס' כל החיים אשר השליך עליו כל כלי החשד ביותר כנז. וקנחתי לה' ותורתו ואמתת אמונת משיח דקנו במהרה בימינו, יצא ויגאלנו.

ומילתא דתמוה מדכר עוד. כמה שהדפים כתיב שם (בס' כבוד חכמים) צואת הבה"ל מהר"א מקאליש ז"ל. ח"ל האי יומא שלא למחר הקבורה רק לשהות לא פחות מב"ד שעות שלימות ואין בזה משום חשש כל תלין כלל עכ"ל וה"ז מלצה ומתנה ע"מ שכתוב בחורה וצפרע מ"ש כי אין בזה חשש ואינו עובר על כל תלין כלל, יתמה כל עובר, האך אינו עובר, והלא מפורש בחורה וצ"מ ורמב"ם ור"ע שצובר על כל תלין והם חולי כותמו ה"י שיליגוהו לכבודו הרי הזכור שלא להספידו כלל וגם אם נדחק כותמו כדי שיצואו הרבה ללוותו כשארז"ל בכחוצות [דף י"ז]. כנתינתה כך נעילתה הרי זוכה להשתחוה לא פחות מב"ד שעות ובכ"ד שעות הכריע במצבור יצק עפ"ד הזוכ"ק פ' אמור דבכ"ד שעות גם כהלינו לכבודו איכא לער נשמתו וגופו וע"י שריה דברי מלכיהל (ח"ב ס' ל"ה). ואין לומר שחשש כמהגב הגויים שמה חי וכו' וע"י שריה חסם סופר (חיד"ד ס' שלי"ח) מה שהכה על קדקדן מי שרצה לומר כן והזכיר מלעבור על לאו דכל תלין עכ"פ כהד"ג ה"י לריך לחבר שלא להדפיס דברים כאלו שהם נגד התורה כי היכי דלא ליפיק חורבא וצפרע בימינו אלו ה"י ילילינו:

ואס"י כזי עוב. נחזור לענינו. למען לא יחשוב כי אהמץ לכל החשדות ופקפוקים ח"ו. לדוגמא אליין מה ששמעתי זה כמה מרננין על הפיוע יום צ' דשנפוח (בתפלת הש"ץ בקול צרכה צ') ובמחזורים הישנים ד' קרימונה הוא ליום א' דשנפוח. בגשם נדבוח אותנו יחי וכו' ולדיק באמונתו יחי אמרו רבים וגם שלמים כי כל אות שלישי מחיבות בגש"ם נדב"ח אותנו יחי"ה הוא שצחי ולדיק באמונתו יחי ר"ת לבי, אולם ראינו במחזורים הישנים ד' ווימעליא שנת שכ"ה ועוד מדפוס קרימינה הקודם לזה אשר הוא נדפס עוד ערס טולד הש"ל כ' ג"כ כנוסח כהוא בני שינוי ונזה בעל מעיקרה כל החשדה לחנם, ופכור מעיקרה בפיוע, וילא בדימוס, ותחתום צרו שזכ"ע וימי הגסים האלו עלינו יתוססו בחר יסופת וצרכות מאלפוח רבנות ידיושה"ם: